Pseudetroplus maculatus - Pettyes indiai tarkasügér

ELSŐ LEÍRÓJA:	Bloch, 1795
CSALÁD:	Cichlidae
MÉRET:	7-8 cm
C°:	22-29
pH°:	7,5-8,5
Nk°:	10-20
HELYIGÉNY:	100 liter
VISELKEDÉS:	békés
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	középső- és alsó szint
ÉLETTARTAM:	5-6 év
TERM.VÉD.:	nem fenyegetett

Pseudetroplus maculatus
Pettyes indiai tarkasügér
(Bloch, 1795)

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

TOVÁBBI KÉPEK:

Nyugat- és Dél-Indiában széles körben elterjedt, de a félsziget délkeleti és északi területeire is benyúlik elterjedési területe. Srí Lankán inkább az északi és nyugati régiók lakója.

Folyótorkolatok, lagúnák és az édesvizű folyók alsóbb szakaszain fordul elő elsősorban. Populációinak nagyobb része brakkvízi elterjedésű, de tisztán édesvízben is megtalálható.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A test egyenletesen tojás alakú, magassága az életkorral nő. A nagy és élénk szemek egy kissé oválisak. A farkúszó legyező alakú, szabad vége kissé befelé hajló. A szájnyílás kissé előreáll. Hosszúsága: 8 cm-ig terjed.

Alapszíne a sárgásszürke-olívzöld terjedelemben változik. A test közepén egy nagy, markáns fekete folt — amelynek világos szegélye van — majdnem mindig látható marad. Ezen kívül oldalán több fekete folt is elhelyezkedik, melyek a példány korától, stresszállapotától függően megjelenhetnek vagy elhalványulhatnak. A vad változat oldala apró sárgás - pirosas foltokkal tarkított. Az úszók sárgásak, a fark alatti úszó fekete szegélyű, a hasúszók mélyfeketék, de ez is széles skálán változhat, például életkor függvényében.

Az akváriumokban elterjedt, jóformán egyöntetűen narancs alapszínű változatot szelektív tenyésztéssel, akváriumban tenyésztették ki. Mind a sárga variánsnak, mind a vad formának a szeme alatt egy kékesen irizáló csík helyezkedik el.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A *Pseudetroplus maculatus* a köztudatban egyértelműen brakkvízben tartandó halfajként terjedt el, holott ez nem teljesen igaz. Beakvarizált, akváriumban született állatok akár teljes édesvízben is gond nélkül élnek és szaporodnak, a természetben is ismertek sok helyen, ahol populációik tisztán édesvízben élnek. Maga a faj viszont elsősorban brakkvízinek tekintendő, hiszen a legtöbb állománya folyótorkolati, félsós vizű élőhelyeken él. Az általános ajánlások szerint hosszú távú tartására bőven elégséges 5 ezrelék sókoncentráció, viszont a 15 ezreléket (ez kb. a tengervíz sótartalmának fele) ne lépjük túl! Az édesvízhez szoktatott állományok esetén arra mindenképpen ügyeljünk, hogy a víz ne legyen savas, azt ugyanis nem viselik el. A kémhatás lehetőleg 7,5-8 pH környékén alakuljon. A víz hőmérsékletére nem kényes a faj, akár fűtetlen szobahőmérsékletű akváriumban is sikeres lehet a tartása, de 29-30 °C-ig különösebb problémával nem kell számolni.

Viszonylag kis termetű marad kifejlett korában (7-8 cm), de már kb. 4 cm-es korára ivaréretté válik. Ha csak egy párt tartunk, akár 70-80 liter is elegendő számukra, nem kifejezetten helyigényesek. 100 litertől nagyobb akváriumban a társítása is lehetővé válik, hiszen az ívás időszakát leszámítva kimondottan békés sügérnek számít, csak azokat a halakat bántja, amelyek annyira aprók, hogy táplálléknak nézi őket. Brakkvízű medencében tarthatjuk együtt dísz-holdhalakkal, árgushalakkal, lövőhalakkal is, ha kellőképpen nagy az akváriumunk, de kisebb medence esetén például lovaggébek vagy más kis termetű félsós vízi fajok is lehetnek társbérlőik. Két közeli rokon fajuk van, melyektől nagyon könnyen megkülönböztethetőek.

Akváriumuk berendezése során figyeljünk arra, hogy némi menedékhelyet találjanak maguknak, például a növények levelei alatt, gyökerek között, máskülönben nem kényesek a medence belső elrendezésére. Talajnak választhatunk sódert, homokot – a sötétebb színek jobban kiemelik halaink küllemét. Ha sikerül hozzászoktatni a halakat, illetve ha már nevelésük során sikerül ezt elérni, akkor a száraz eleségeket is elfogyasztják. A gyakorlatban azonban ez nem mindig teljesül, kiváltképp, ha vadon fogott állatokról van szó. Ilyenkor élő és fagyasztott eledeleket válasszunk: kaphatnak grindált, artémiát, cyclopsot, vízibolhát, különféle mixeket, sőt, az egyes sügérfajoknál kerülendő táplálléknak tartott vörös szúnyoglárva és tubifex (ha alaposan kimostuk) is részét képezheti étrendjüknek. A hirtelen vízminőség-változásra, áthelyezésre

érzékeny lehet.

Az ivarok megkülönböztetése nehéz, a hímek valamivel nagyobbak a nőstényeknél. Szaporítása külön a pár számára összeállított medencében célszerű, hiszen ilyenkor kellő hely hiányában a társhalakkal agresszívvé válhatnak. Tenyésztéshez emeljük meg a hőmérsékletet, 28-29 °C környékére. A szaporító medencébe érdemes finomabb szemcséjű homokot tennünk, ugyanis a szülők több gödröt is ásnak, melyek a kishalak nevelésére (nem az ívásra) szolgálnak. Ikráikat tereptárgyakra (pl.: sziklákra, uszadékokra) rakják, színük zöldes színű, és kis tapadós szálak kötik őket a kiválasztott felülethez, így hatékonyabb az ikrák és a körülöttük lévő víz átmozgatása a szülői gondoskodás periódusában. Mindkét nem aktívan kiveszi a részét az ivadékok neveléséből, jellemzően nagyon gondos szülők. A 28-30 °C-os tartományban 2 nap alatt kikelnek az ikrák, és további néhány nappal később már el is úsznak. A kikelő kishalakat a szülők az általuk készített és védelmezett gödörbe terelik, és rendszeresen új gödröket ásnak, amikbe átköltöztetik a kishalakat. Az elkóborló példányokat a szájukba gyűjtve viszik vissza a fészekbe. A pettyes indiai tarkasügérek a diszkoszhalakhoz hasonlóan bőrváladékukkal kezdik nevelni ivadékaikat. Ettől függetlenül már elúszástól adhatunk nekik frissen kelt sórákot, banánférget, azt is fogyasztják, de legalább egy hónapos korukig aktívan táplálkoznak szüleik bőréről is, néha akár még kicsit tovább is. A szülők jóformán ivarérettségükig törődnek utódaikkal, de érdemes őket legkésőbb kb. 1,5-2 hónapos korukban elválasztani, az első hónapban viszont – már csak a bőrváladék-fogyasztás miatt is – célszerű együtt hagynunk őket. A természetben évente kétszer szaporodnak.

A vadonban szintén megfigyelték, hogy egyfajta mutualizmus (mindkét fél számára előnyös kapcsolat) van közte és az *Etroplus suratensis* között – az utóbbi egy jóval nagyobb testű ragadozó, melynek bőréről a *Pseudetroplus maculatus*-ok lecsipegetik az élősködőket.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Chaetodon maculatus, Glyphisodon kakaitsel, Etroplus coruchi, Etroplus maculatus.*

Eng: Red Chromide, Yellow Chromide, Orange Chromide, Chromide, Spotted Chromide.

Egyéb köznevei: Indisk cichlide, Red chromide, Keltakirjoahven, Gebänderter Indischer Buntbarsch, Indischer Buntbarsch, Punktierter Buntbarsch, Matak, Kalunder, Pallathi, Pullattay, Thikree, Cundahla, Zóltaczek indyjski, Etroplus, Kaha koraliya, Gul Cichlid.

KATEGÓRIÁK:

Akváriumi halak, Brakkvízi halak

KULCSSZAVAK:

Bloch, Cichlidae, 1795, Brackvízi halak, Pettyes indiai tarkasügér, Pseudetroplus maculatus, Akváriumi halak, akvarisztika

JELLEMZŐK:

közepes hőigényű (20-25°C), mindenevő, közepesen keményvízi (10-15°Nk), átlagos élethossza 3-6 év, keményvízi (15-20 Nk°), átlagos növényzetigényű, közepesméretű akvárium (50-100 literig), lassú mozgású, Ázsia, Dél-Ázsia, féllúgos (7.5-8 pH), sárga vízi, hőigényes (25-30 °C), közepes méretű 5-10 cm, gyér növényzetigényű, lúgos (8pH-nál több), átlátszó vízi, India, alsó szint, lassan mozgó vízi, Sri-Lanka, békés viselkedés, közepesen aktív mozgású.

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Akvárium Magazin XXII. évf. 115.: Toma István: Pettyes indiai tarkasügér Frank Schäfer: **Brackwasserfische – Alles über Arten, Pflege, Zucht** https://www.seriouslyfish.com/species/etroplus-maculatus/ https://www.fishbase.se/summary/8703

Írta: Liziczai Márk
Katalógusba került: 2008-05-14 09:01:16
Legutolsó frissítés: 2020-03-22 17:55:48
Katalógus ID: 4191
Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/brakkvizi-halak/pseudetroplus-maculatus.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva